

БЛАЗНЫ ТЕ, ЗАЩОТО ТРЕБВА ДА ДОЙДАТЪ СОБЛАЗНИ ТЕ: но (тешко и) горко на оногова человѣка, чрезъ когото приходи соблазненіе то.

8 И АКО ТЕ СОБЛАЗНЯВА РУКА ТА ТИ ИЛИ НОГА ТА ТИ, ОТСѢЧИ ГИ, И ФЖРЛИ ОТЪ СЕБЕ СИ: по добре ти е да вѣжешъ въ животатъ хромъ или сакатъ, нежели да имашъ дѣвѣ рѣце, и дѣвѣ ногѣ, и да вѣдешъ фжрленъ во вечный огнь.

9 И АКО ОКО ТО ТИ ТЕ СОБЛАЗНЯВА, избади го и фжрли отъ себе си; по добре ти е да вѣжешъ съ одно око въ животъ, нежели да имашъ две очи, и да вѣдешъ фжрленъ въ геенну та огненну.

10 ГЛЕДАЙТЕ, да не презри ти нѣкого отъ тіа малки те: дајуто ви говоримъ, че Ягелите тѣхъ ни всегда гледатъ на некеса та лице то на—Отца моегѡ некесанїи.

11 Защото Сынъ человѣческій дойде да намери и да спаси загубено то.

12 Що ви се чини: ако ви ималъ нѣкой сто овци, и загубише една отъ нихъ: не ще ли да ѿстави деветдесете и деветъ, и да иде по планини те да тѣхриши загубена та.

13 И АКО СЕ СЛЫЧИ ДА А НАМЕРИ, истини ви думамъ, дају по много се радвава на неа, нежели на деветдесете и деветъ не загубени та.

14 Тако не е воля предъ вами

шатъ Отецъ небесный, да се загуби единъ отъ малки та та.

15 И ако ти согрѣши братъ твой, иди и склони го помеждъ тебе и него самаго: ако те послуша, приложиши брататвоего.

16 Яко ли те не послуша, земли съ себе си юще, единого или двама: да да се подтверди всако слово при оуста та на двама или на трима свидѣтели.

17 Яко ли не послуша и нихъ, какви на церква та: и ако не послуша на церква та, имай го като да гаубичники и мытарь.

18 Болистинъ ви говоримъ: що то вѣржете на земля та, вѣрзано ще да вѣде и на неко то: и що то развѣржете на земля та, развѣрзано ще да вѣден на неко то.

19 Паки ви говоримъ: дају ако двама отъ васъ се согласатъ на земля та да сокое (добро) нѣщо, което бы просили, ще да имъ вѣде отъ Отца моегѡ, който е на некеса та.

20 Защото декато са двама или трима сограни въ мое то име, тамъ самъ, (и да) по средъ нихъ.

21 Тогава пристожпи при него Петъръ, и рече: Господи, колко пѣти, ако мн согрѣши братъ мой, да ми простимъ; до седми пѣти ли;

22 Рече ми Иисусъ: не говоримъ ти до седми пѣти, но до седмдесе пѣти, по седми.

23 Тогѡ ради подобно е царст-